

OMSLAG

Het heiligenboek*Jakobus de Meerdere. Apostel van de pelgrims* Tom Zwaenepoel

Jakobus is de zoon van Zebedeüs en Salome, en de broer van Johannes. Jezus roept beide broers, terwijl ze met hun vader in hun boot netten herstellen. Ze laten alles achter en volgen Hem. Met Petrus behoren ze tot zijn meest vertrouwelijke leerlingen.

Over Jakobus' leven na Jezus' dood bestaan slechts legenden. Hij verkondigt het evangelie in Samaria en Jeruzalem. Volgens de Handelingen van de apostelen laat koning Herodes Agrippa I hem met het zwaard ter dood brengen (12, 2), waarschijnlijk tussen 42 en 44. Na de verovering van Jeruzalem door de Arabieren wordt zijn stoffelijk overschot in de zevende eeuw naar Santiago de Compostela gebracht. Volgens een legende uit de zevende eeuw missioneerde hij in Spanje en werd hij daar ook begraven. De naam Jakobus de Meerdere onderscheidt hem van Jakobus de Jongere, de apostel die de „zoon van Alfeüs” is (Marcus 3, 18).

Jezus noemt Jakobus en zijn broer „Boanerges”, wat ‘zonen van de donder’ betekent (Marcus 3, 17). Hiermee wordt hun opvliegende en vurige karakter beklemtoond. Hun onstuimige ijver voor Jezus

wordt duidelijk als ze voorstellen „vuur uit de hemel” af te roepen, nadat blijkt dat Hij niet welkom is in een Samaritaans dorp (Lucas 9, 54). Voor hun Meester willen ze door het vuur gaan. In Paulus' Brief aan de Galaten worden ze „steunpilaren” genoemd (2, 9). Jakobus is de eerste apostel die de ‘kelk van het lijden’ drinkt en als martelaar voor zijn geloof sterft. In de middeleeuwen is het graf van Jakobus na de ‘heilige’ plaatsen in Jeruzalem en het graf van Petrus en Paulus in Rome het derde grootste bedevaartsoord van het christendom. Pelgrims die naar Santiago de Compostela trekken, dragen een schelp die is vastgemaakt aan hun hoed, mantel of reiszak. Allereerst herinnert de sint-jakobsschelp aan een legende uit het leven van Jakobus: hij zou zijn aangespoeld aan het strand, zijn graf zou op wonderbaarlijke wijze gevonden zijn. Ook vandaag nog is de schelp een symbool voor de zee of het graf waaruit de christenen zullen opstaan. Bovendien kan in een schelp een kostbare parel groeien. Die kostbaarheid kan de mens koesteren, als hij aandacht schenkt aan de schoonheid en de

waarde van het leven.

Zoals een pelgrim op stap is naar een bedevaartsoord, zo wandelt de mens tijdens zijn leven doorheen de kindertijd, de jeugdijaren, de volwassenheid en de ouderdom. Voor gelovige mensen mondt deze pelgrimage uit in het eeuwige leven, het leven na de dood. Enkelens zijn bereid om een stem te volgen en – zoals bij Jakobus – de ‘boot’ van de menselijke zekerheden (familie en arbeid) te verlaten. Anderen volgen enthousiast de weg die een leider of gids aanbeveelt, of die ze zelf zoeken aan de hand van een reisboek, een kompas of een richtingaanwijzer. Op de lange tocht doorheen de natuur of het leven zullen moed, doorzettingsvermogen en edelmoedige trouw bijdragen tot volvoering en succes.

Als pelgrim kun je alleen of in groep stappen, met vrienden, kennissen of collega's. In beide gevallen vind je de weg naar jezelf, je ware kern. De zoektocht naar de eigen identiteit werpt vruchten af voor de medereizigers of de thuisblijvers. Pelgrims keren naar hun vaderland terug om ter plekke levendige en geloofwaardige ‘getuigen’ te zijn. De inspiratie en

ervaringen die ze tijdens het stappen, het zoeken en dwalen in zich hebben opgenomen, vormen een onuitputtelijke bron van levenswijsheid voor huisgenoten, familie en vrienden. Hierdoor blijven de voetstappen naar Santiago de Compostela zichtbaar. Op dit belangrijke kruispunt hebben individuen en groepen van diverse nationaliteiten in het verleden geleerd om elkaar te begrijpen en op te nemen. Zo leidt de bedevaarttocht naar Jakobus' graf ook naar de geestelijke en culturele oorsprongen van Europa.

Dankzij Jakobus is de weg naar Santiago de Compostela een plaats en een tijd voor dialoog, verzoening en vrede. Dit bedevaartsoord is tevens een plaats van geestelijke broederlijkheid en een impuls voor oecumenisch engagement.

Tom Zwaenepoel, *Het Heiligenboek. Levenswijsheid van honderd en enige heiligen*, Lannoo, Tielt, 2008, 345 blz., 19,95 euro, ISBN 978 90 209 8041 7.

Omroep

3 oktober, 11.55 uur, IKON via Nederland 2. Zaterdag, even vóór het middaguur, ziet u op deze Nederlandse zenders wekelijks een aflevering (nieuw of in herhaling) van *Het Vermoeden*, waarin Annemiek Schrijver gasten ontmoet uit diverse religieuze tradities en praat met hen over hun leven en drijfveren en over hun persoonlijke ‘heilige tekst’. Komende zaterdag is dat rustend hoogleraar onderwijskunde Jaap Schouten. Hij wilde zeeman worden, maar vanwege de vroege dood van zijn vader kwam hij terecht in het onderwijs. Daar ontdekte hij dat het stellen van vragen belangrijker kan zijn dan het beantwoorden. Zijn boekje *Met krijt aan de vingers* bevat dan ook talloze vragen, bedoeld als onderzoeksmateriaal voor leerkrachten. Want, zegt Schouten, „de tolerantie in de samenleving zal toenemen als wij in het onderwijs niet de waarheid verkondigen maar die laten vinden”.

Zijn ‘heilige tekst’, een lied van Alfred Bronswijk, begint aldus: „Wij leven van verwondering en uit een diep vermoeden, dat in en om ons leven heen een hand ons wil behoeden.”

De vrome kudde*Huwelijkscadeau* Ingezonden door August Vermeiren

Een echtpaar is veertig jaar gehuwd en de man polst bij zijn vrouw of ze geen bijzondere wensen heeft, kwestie van straks een gepast geschenk klaar te hebben. Blijkt dat zijn echtgenote graag een schilderij had laten maken, waarop beide echtelieden zijn vereeuwigd. De man is verwonderd, maar vindt het een origineel en een romantisch idee. Er wordt een portretschilder gezocht en de echtelieden gaan tweemaal poseren.

Na die tweede beurt is de beeltenis van de man helemaal klaar, maar blijkt dat mevrouw nog een keertje moet komen. In haar eentje, kwestie van wat details te penselen. Bij die gelegenheid verzoekt ze de schilder een fonkelende halsband met veel diamant te schilderen, evenals een zware gouden armband en een ring met een kanjer van een parel. Als het schilderij af is, wordt er betaald. Thuisgekomen kijkt de echtgenoot verrast op:

– Maar die juwelen bezit je toch helemaal niet?

Waarop zijn vrouw:

– Neen, maar stel je eens voor hoe ze daar later naar op zoek zullen gaan!

In onze Kerk mag best wat meer gelachen worden. Dat blijkt ook de uitdrukkelijke wens van heel wat lezers. Die proberen we in deze rubriek op hun wensen te bedienen. Wekelijks één of meerdere mopjes, leuke anekdotes, bedenkingen, woordspelingen... Kent u er nog een leuke? **KERK & leven · Vrome Kudde**, Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen, fax 03 210 08 49, e-mail devromekudde@kerknet.be.

VLAAMSE PUZZELS
DEPUZZELAAR

Uitgeverij Jacques Gilliéron bvba
Antwerpen Telefoon (03)658.91.53 - 658.00.53

Zweedse kruiswoordpuzzel.

Méer van deze Zweedse puzzels vindt u in de volgende Vlaamse puzzeltijdschriften van ‘De Puzzelaar’ t.w. De Stad Stockholm en De Viking.

Bij uw dagbladhandelaar verkrijgbaar.

Oplossing van de puzzel van vorige week: VERLANGEN

frisdrank post- zegel- kenner	herberg Rom. legeron- derdeel	vacht ver (in samenst.)	bloem	vuur- wapen brood- smeersel
→	↓	↓	↓	↓
mist			familieid	
neerslag- deeltje			ogenblik	
→			↓	
vorsten- titel			een zekere plaats in Japan	plaats in Mozam- bique
van een andere mening	voor- voegsel uiting v.e. kou	ooster- lengte grappen- maker		eerwaar- de vader gedorste halmen
→	↓	↓	muziek- stijl	↓
voor- zetsel		hoeveel- heid		
lidwoord		reeds		
→		woon- boot		
			sterren- beeld	
zang- noot				
		plaats in Zwitser- land		

1	2	3	4	5	6	7	8	9
---	---	---	---	---	---	---	---	---